

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: Ünnepek készül... (Luca-nap és Karácsony)

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2022. 12. 12. – 2022. 12. 21.

A projekt tervezett indító élménye: Séta a Templom térre, a Betlehem megtekintése.

A projekt várható lezáró élménye: Karácsony váro délután.

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink: A gyerekek hangolódjanak rá az ünnepi készülődésre, éljék át a készülődés örömét. Bővüljenek ismereteik a Luca-napi és a karácsonyi hagyományokról. Segítsenek az előkészületekben. Az összetartozás érzésének erősítése.

A projekt során megvalósítandó feladataink: Ünnepre hangolódás, közös tevékenységekkel az összetartozás és a szeretet érzésének fejlesztése. Ismerjék meg az ünnepekhez tartozó népszokásokat népi játékokon keresztül. Aktívan vegyenek részt a tevékenységekben. Munkajellegű tevékenységekkel (mézeskalács sütés) az ünnepvárás fokozása. Karácsony váro délutánon bátran merjenek szerepelni, énekelni és szavalni.

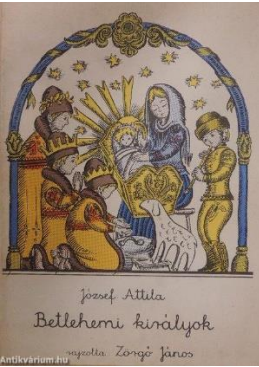
A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl: Érzékelés, észlelés fejlesztése – vizuális, ízlelés, tapintás, alaklátás, formaészlelés. Értelmi képességek fejlesztése – gondolkodás, érdeklődés, megfigyelőképesség. Szocializációs képességek fejlesztése - alkalmazkodóképesség, a szeretetre, egymásra való odafigyelés nevelés (társaskapcsolatok fejlesztése kiemelt szerepet kap), együttműködési képességek, Anyanyelvi és verbális képességek fejlesztése. Motoros képességek fejlesztése – finom- és nagymozgások,

Megjegyzés: A tervezett tevékenység megvalósulásának jelölése: +, ha elmaradt a megvalósítás:

Munka jellegű tevékenységek	<ul style="list-style-type: none">• A kézműves asztal rendben tartása – eszközök elmosása, a hulladék felsöprése.• Mézes kalács készítés - a hozzávalók előkészítése, kimérése, összegyúrása, majd kiszúrása. A felhasznált eszközök elmosása.	
------------------------------------	---	--

	 <ul style="list-style-type: none"> • Mézeskalács házikó készítés
--	---

<p style="text-align: center;">Játék Játék feltételeinek biztosítása</p> <ul style="list-style-type: none"> • (ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése) 	<ul style="list-style-type: none"> • Szabad játék biztosítása • Udvari szabad játék biztosítása • Ünnepi vacsora – Kiválasztunk egy szakácsot. Bekötjük a szemét és a kezébe adunk egy fakanalat. Amíg karácsonyi mondókat mondogatunk a térben lassan mozgunk, A mondóka végén mindenki megáll a szakács meg próbál megérinteni valakit a fakanalával. Ha sikerül megkérdezi „Mi a vacsora?” A megérintett válaszol, és ha a szakács felismeri a hangjáról ő lesz a következő szakács. • Rendezzünk boszibált! – A gyerekek háttal állnak a körben. Az egyik kezük a derekukon van a másikban van a seprű (bot), zenére körbeadogatják. Ha a dal elhallgat, akínél marad a seprű az kiesett a játékból.
<p style="text-align: center;">Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek • matematikai tapasztalatok, matematikai játékok 	<ul style="list-style-type: none"> • Beszélgetés a közeli ünnepekről – Luca-nap és Karácsony. • Ismerkedjenek meg a néphagyományokkal és népszokásokkal. • Luca-nap – december 13., ez a nap volt az év legrövidebb napja, régen tilos volt fenni, sütni, mosni ezen a napon • Luca-búza - A következő év termését próbálták megjósolni • Luca széke - december 13-án kezdik el készíteni, és kilencféle fát használnak; Szögek helyett kizárólag fából faragott ékek tartják össze. 13 napig készül úgy, hogy minden nap csupán egy-egy műveletet lehet rajta elvégezni, innen ered az a népi mondás is, hogy „Lassan készül, mint a Luca széke”.

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Ismerjék meg a karácsonyi étkezési szokásainkat – régi néphagyományok (a gabonamagvak, a szalma jelentősége az asztalon), az alma, a dió, a méz, a fokhagyma, a bejgli, a hal jelentősége.</i> • <i>A fenyő miért fontos karácsonykor, mit jelképez?</i> • <i>Matematikai tapasztalatszerzés:</i> • <i>Interaktív mesés matematikafoglalkozás - formaészlelés, sorba rendezés, sorszámnevek gyakorlása, számolási képesség fejlesztése. Több, kevesebb, ugyanannyi fogalmak gyakorlása.</i> 	
<p><i>Verselés, mesélés</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>anyanyelvi játékok</i> • <i>beszélgető kör</i> • <i>drámajátékok</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Mese: Mentovics Éva: Mióta van csillag a karácsonyfák csúcsán?</i> <i>Bösze Balázs: Erdei karácsony</i> <i>Harald Scheel - Sibylle Jung: Benedek apó karácsonya</i> <i>Pöttyi első karácsonya</i> <p><i>A kismanó karácsonyi meglepetése – interaktív mesés matematikafoglalkozás</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Vers: József Attila: Betlehemi királyok</i> <p><i>Donászy Magda: Eljön a karácsony (Tél, 60 old.)</i> <i>Radó Lili: Fenyőünnep (Tél, 60 old.)</i> <i>Hétfvári Andrea: Luca napi mondóka</i> • <i>Mondókák:</i> <i>Luca, Luca, kity-koty, kity -koty,</i> <i>Gelegenyé kéttő, három,</i> <i>Száras körtét várom!</i> <i>Ha nem adnak hurkát</i> </p>	

	<p><i>Elviszem a Julcsát! December hóval ellepett, De hoz karácsony ünnepet. A jó gyerekeknek úgy szokott Most is hoz szép ajándékot.</i></p>	
--	---	--

<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Ajándék készítés</i> • <i>Meghívó készítés</i> • <i>Koszorú készítés – papírtányérból és papírcsíkokból. Festés temperával és fenyőággal.</i> 	
---	--	--

<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>a mindennapos testmozgás játéka, feladatai</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Játékos mindennapos testmozgás</i> • <i>Szabad levegőn való mozgás biztosítása</i> • <i>Testnevelés:</i> <i>Járás körbe: járás előre, karika függőlegesen, magastartásban. Jelzésre hátrafelé haladással.</i> <i>Futás helyben: földre tett karikában, jelzésre magas térdemeléssel.</i> • <i>Gimnasztika:</i> <i>Kargyakorlat: Kf. terpszállás, függőleges karikaadogatás a test előtt egyik kézről a másikba.</i> <i>Törzsgyakorlat: Kf. terpszállás, karika függőlegesen, mellő középtartásba. törzsfordítás jobbra, majd balra.</i> <i>Hasgyakorlat: Kf. hajlítottülés, a karika függőlegesen, mellőközéptartásban. Lábemelés után lábatdugás a karikán, lábletétel a talajra, majd vissza kf.-be.</i> <i>Hátgyakorlat: Kf. Törökülés, karika vízszintesen, magastartásban – váltott karral nyújtózás.</i> <i>Lábgyakorlat: Kf. Szögállás, csípőretartás, állás a talajra tett karika előtt – páros lábon szökdelés előre-hátra a talajra tett karikába és vissza.</i> <i>Főgyakorlat: Akadálypályák segítségével az egyensúly gyakorlása és labda gyakorlatok</i> 	
--	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Játék: Boszorkányfogó</i> (<i>Felállók a székre</i> <i>Luca, Luca székre.</i> <i>Templomajtók nyíljatok!</i> <i>Boszorkányok fussatok!</i>) <i>Sapkafogó</i> • <i>Levezetés: lassú járás és hanyatt fekvés közbeni légzőgyakorlatok</i> 	
--	---	--

<p><i>Ének, zene,</i> <i>énekes játék, gyermektánc</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Kis karácsony, nagykarácsony... (ism.)</i> • <i>Karácsonynak éjszakáján... (ism.)</i> • <i>Szálljatok le... (ism.)</i> • <i>Jaj, de pompás fa...</i> • <i>Ünnep készül...</i> • <i>Az Angyal énekel...</i> • <i>A Karácsony</i> • <i>Harang játék – Hull a pelyhes, Lágyan szól a kisharang</i> • <i>Zh: Karácsonyi dalok</i> 	
--	--	--

József Attila: Betlehemi királyok

Adjonisten, Jézusunk, Jézusunk!
Három király mi vagyunk,
Lángos csillag állt felettünk,
gyalog jöttünk, mert siettünk,
kis juhocska mondta – biztos
itt lakik a Jézus Krisztus.
Menyhárt király a nevem.
Segíts, édes Istenem!

Istenfia, jónapot, jónapot!
Nem vagyunk mi vén papok,
úgy hallottuk, megszületél,
szegények királya lettél.
Benéztünk hát kicsit hozzád,
Üdvösségünk, égi ország!
Gáspár volnék, afféle
földi király személye.

Adjonisten, Megváltó, Megváltó!
Jöttünk meleg országból.
Főtt kolbászunk mind elfogyott,
fényes csizmánk is megrogyott,
hoztunk aranyat hat marékkaal,
tömjént egész vasfazékkaal.
Én vagyok a Boldizsár,
akj szerecseny király.

Iru!-piru! Mária, Mária,
boldogságos kis mama.
Hulló könnye záporán át
alig látja Jézuskáját.
A sok pásztor mind muzsikál.
Meg is kéne szoptatni már.
Kedves három királyok,
jóéjszakát kívánok!

Donászy Magda: Eljön a karácsony

Eljön a karácsony
minden esztendőben,
Csikorgó hidegben,
havas télidőben.

Ágán csilingelő
jégcsap a kiscsengő,
Fenyőillatot küld
a zöld fenyőerdő.

Csilíngel a csengő,
ha az ágát rázza.
A sok kis gyermekszív,
boldogabban dobog

Ha a karácsonyfán

Égő gyertya lobog.

Radó Lili: Fenyőünnep

Sudár fenyő ringó ágán
apró ezüst csengő...
Mint erdőben madár füttye,
frissen, vígan zengő.

Nézd csak, nézd, az ágak végén
a sok ezüst jégcsapot!
S mézeskalács ül a fákon,
mint tobozban csöpp magok,

Fenyőünnep! Be jól tudod
mindenkiről, mit szeret:
éhes madár magot csipked,
mézest meg a gyerekek!

Héttvári Andrea: Luca napi mondóka

Láng, láng, Luca láng
Világítson fényed ránk,
Az utcába, a szobába
fény legyen az új ruhánk,

Láng, láng, gyertyaláng,
csillag fénye pislog ránk,
Sötétségben, éjszakában
fény legyen az új hazánk!

Harald Scheel - Sibylle Jung: Benedek apó karácsonya

Karácsony előtti napokban nagy hóesés kezdődött és nagyon hidegre fordult az időjárás. Mukki a kis mókus, és két barátnője Zsuzsi és Paula, a két egér lányka, elhagyták az erdőt, és a falu felé igyekeztek, hogy a házaiknál keressenek menedéket. Útközben az öreg erdei kápolna mellett haladtak el.

- Ne menjünk tovább! – kiáltotta Mukki az egereknek. Itt lakik Benedek apó, aki nagyon jószívű, és egész biztosan segít két éhes egérkén, és egy agyonfagyott mókuson!

Benedek apó hosszú évek óta őrizte a kis kápolnát. Manapság már nemigen járt ide senki, mert a faluban szép, nagy templomot építettek az emberek. Benedek apó mégis meghúzta minden vasárnap a harangot, s akik hallották, gyönyörködtek a kis harang tiszta csengésében. Az öreg valami neszt hallott az ajtó felől.

- Nocsak, ki téved ide ilyen télidőben? – gondolta és lámpásával az ajtóhoz ment. A résnyi nyílásban ott vacogott a három kis vándor. – Oh, szegénykéim, gyertek gyorsan be, hiszen reszkettek a hidegtől! – kiáltott Benedek apó. – Gyertek, kedveseim, melegedjete meg!

Benedek apó szegényes körülmények között éldéglélt, de amiye volt, azt mindig megosztotta a rászorulókkal. Úgy tett most is. Kenyérkét morzsált eléjük, tejet melegített kályháján. A kis erdőlakók lassan-lassan felmelegedtek, és a kályhához közelebb húzódva hálásan néztek az öreg apóra.

Az apó kedvesen rájuk mosolygott, és így szólt:

- Régen volt látogatóm itt fent. Ugyanis elszakadt a harang kötele, így nem tudok a harang szavával a faluban lakóknak üzenni. Nagyon örülök, hogy ti idejöttetek. Nálam mindenki mindig szívesen látott vendég.

Aztán Benedek apó összecsavarta régi kockás sálját, amelyből Mukinak, s a két kis egérnek fészket készített a kályha előtt. Megrakta a kályhát fával. A tűz vidáman pattogott, kellemes meleg áradt Mukiéék felé, akiket a hideg és az éhség nagyon elfárasztott.

- Micsoda szerencse, hogy megálltunk itt a kápolnánál! – gondolta Muki félálomban. Aztán mélyen elaludt, s Benedek apó mosolyogva hallgatta szuszogásukat.

Az éjszaka közepén Zsuzsi, a nagyobbik egér lányka felébredt.

- Paula! Muki! – ébresztgette halkán társait. Arra gondoltam, hogy készítünk valami meglepetést Benedek apónak. Nélküle még mindig ott fagyoskodnánk és éhezünk!

- Jó – mondta Paula. – Kitaláltál már valamit? – Azt hiszem, a legjobban annak örülne, ha újra meghúzhatná a harangot. Javítsuk meg a kötelet, s akkor ismét üzenhet a faluba az embereknek.

- Nagyszerű ötlet! Lássunk azonnal hozzá! – mondta Muki.

Óvatosan, nagyon csendesen, hogy az apó fel ne ébredjen, lázasan keresgélésbe kezdtek.

Találtak is régi vászonlepedőket, melyeket hosszú csíkokra vágva összecsomóztak. Most már csak a haranghoz kellett kötni! A kötelet cipelve nem volt könnyű nekik felmászni a magas lépcsőkön a toronyba. Ráadásul még nagyon csendesen is kellett mozogniuk! De ha valaki nagyon akar valamit, az mindig sikerül is!

A kis állatkák végre felérték a haranghoz. Picit pihentek, majd leszedték az elszakadt kötél maradványát és felerősítették az újat. A két kis egér ugyancsak elfáradt, de Mukinak még maradt annyi ereje, hogy kifényesítse a harangot.

- Így még szebben szól majd! – mondta büszkén az egereknek, amikor elkészült a fényesítéssel.

Amikor Benedek apó felébredt, azonnal észrevette az új harangkötelet. Meghatódva néz kis vendégeire.

- Hát ez csodálatos! – mondta nekik. Nagyszerű munkát végeztetek! Most végre újra tudok a faluba üzenni! És amilyen gyorsan csak tud, megkapaszkodik a kötélben és elkezd harangozni.

A tiszta levegőben, a szikrázó hó felett csodaszépen cseng a kis harang. Talán még soha nem szólt ilyen tiszta, csengő hangon.

Odalent a faluban nagy a nyüzsgés az utcákon. Az ünnep előtti utolsó órákban még mindenkinek akad valami vásárolni valója. Karácsonyfadíszek, ajándékok vándorolnak táskáikba, kosaraikba, a gyerekek meg utoljára még odanyomják orrukat a kirakatok üvegéhez, hogy megcsodálják a sok játékot és a betlehemi figurákat.

Ebben a pillanatban meghallják a csengő harangszót. Meglepve kapják fel a fejüket, s valamennyien a hegyoldáiban levő kápolna felé fordulnak. – Az öreg Benedek apó! – kiáltja valaki.

- Mindnyájan megfélekedtünk róla! – mondják egymásnak szégyenkezve. – Hiszen olyan régen nem hallottuk a harangszót! – védekezik az egyik járókelő. – Meg aztán messze van az a kápolna, és a nagy hóban nehéz odajutni! – szégyenkezik a boltos. – És mindig olyan sok a dolgunk! – teszi hozzá a pékmester. – De most Karácsony van, mindnyájan menjünk ma a kápolnához és legyen ebben az évben ott az éjféli mise! – javasolja a tanító bácsi.

Így is történt. A gyertyagyújtás, ajándékosztás után a falu népe elindul a kápolna felé.

Benedek apó az ajtóban áll, hallgatja a harangszót, amikor feltűnik a bundás, csizmás sereg, gyertyával, lámpással. Nagy öröm tölti el az öreg szívét, egyszerűen nem akar hinni a szemének.

- Gyertek, gyertek, lépjetelek beljebb – hívja a falu lakóit, és szélesre tárja az ajtót. Köszöntsük együtt a kis Jézust, aki ma született!

Hanem a sok ember nem fért be a kis kápolnába. Benedek apó a gyerekek segítségével kiviszi a kápolna elé a betlehemi jászolt, benne a kis Jézust, Mária és József szobrával.

A tiszta égen ragyognak a csillagok. Az emberek ajkán pedig felhangzanak a karácsonyi dalok és senki sem fázik. Így az éjféli misét a szabadban tartották meg.

Ilyen szép karácsonyra még a legöregebbek sem emlékeznek. Boldogan térnek haza, és Benedek apó is boldogan viszi vissza a bölcsőt a kápolnába. Mint annak idején, Betlehemben, csend és béke van.

A mókus és a két kis egér a bölcső mellett, a puha szalmába fészkelte magát és már mélyen alszanak. Benedek apó mosolyog az orra alatt.

- Aludjatok csak kedveseim! – gondolja. – A ti segítségetek nélkül nem lett volna ilyen szép a karácsonyestém!

BŐSZE BALÁZS: Erdei Karácsony

Ezen a télen hamar leesett az első hó. Nagy, hízott pelyhekben esett, puhán és fehéren.

Pici, a kétarasznyi kisleány még aludt. Mire felébredt, ruhácskáján észrevette azt a fehér micsodát, miről nem tudta, hogy mi az. Hideg volt kicsit, de szép és csillogó!

Pici lucfenyő volt, fenn állt a Várison, a Deák-kút alatt. Körülötte állt az egész nagy fenyőcsalád, lucfenyők, a rokonok; az erdei fenyők, a pávaskodó ezüstfenyők, a tiszafák. Távolabb álldogáltak a többiek: a tölgyeke, bükkök a gyertyán és a cser.

Tőle alig fél fahossznyira egy nagyobb, idősebb fenyő figyelte a szürke eget. Szép volt és karcsú az idegen, ám a saját törzséből való. A többiek Sudárnak szólították! Távolabb, a tisztás szélén laktak a vörös fenyők, erdei fenyőóriások.

Sudár észrevette, hogy Pici felébredt. Megszólította!

- Hogy aludtál? - kisleány!

- Jól - jól köszönöm, udvariaskodott Pici.

Kikandikált Sudár válla fölött a tisztás felé, s azonnal feltűnt neki, hogy ma mindenki olyan furcsán ünnepélyes.

- Milyen nap van ma? - kérdezte kíváncsian Sudártól!

- Ma van karácsony ünnepe - volt a válasz!

- Az meg micsoda? - érdeklődött tovább.

- Én sem tudom - felelte Sudár.

A tisztás szélén az egyik erdei fenyőóriás elnevette magát. Hangja mély búgással gurult át az erdőn.

- Elmesélem nektek! Én már sok dolgot láttam; és tudom, hogy mi az a karácsony.

A többi fa elhallgatott. Némán figyeltek az erdei fenyőre, aki halkabbra fogta a hangját és mesélni kezdett.

Lent a völgyben, nagy, kocka alakú kőtömbök állnak. Azok a házak. Ahol sok ház áll egymás mellett: az a város.

Nagy, magas oszlopokon szentjánosbogarak ülnek a házak között, ők világítanak. A városban, a házak belsejében élnek és laknak az emberek. Két lábon járnak, s a fejük alatt a vállukból két ág nőtt ki, az a kezük. Tavasszal elszórják a szemetet a fák között, nyáron letörik az ágakat, ősszel gyantát csapolnak kjs cserepekbe.

Ilyenkor mikor a hó esik, az emberek vastag bundákat húznak, meleg csizmákat, mert fáznak. Ha karácsony ideje közeleg, vállukra emelik a csillogó fejű baltát, hónuk alá szorítják a boszorkányfogas, harapós fűrész, s kijönnek ide közénk.

A nyúlánk, szép és karcsú fiatalját kivágják, elviszik magukkal a házaikba, ott feldíszítik őket, cukrot és aranyozott diót aggatnak a fára. Énekelnek és örülnek, színes szalagokkal átkötött ajándékot adnak egymásnak. Hát ez a karácsony!

A szeretet és az ajándékozás ünnepe.

- Ez csudaszép lehet - súgta Pici Sudárnak.

Az öreg fenyő nem szól többet - halkán szuszogott. A többiek semmit sem kérdeztek, álltak némán, meglepetten gondolkodtak. Valahol - nem messze - megzörrent egy-egy bokor, s ezzel együtt furcsa, ismeretlen hangok szálltak fel a tisztásra, belopództak a fenyők közé! Az öreg fenyő felriadt a szundikálásból, s rémülten súgta a 'többi fának:

- Most figyeljétek - ezek az emberek!

És az emberek kiválasztottak pár fenyőt - köztük Sudárt is - ezeket kivágták és elvitték magukkal. Pici megfigyelte azokat a

furcsa nagy valamiket, amiben az emberek jártak. Vastagon és sárosan tapadt rá a hó. A furcsa valamik folytatását is látta, de

attól feljebb már nem tudta meglesni őket. Ahhoz pici volt és csenevész, azok meg túlságosan is hatalmasak.

Elmentek az emberek - egyedül maradtak végre a fenyők. Némelyikük a párját gyászolta, Pici azonban nem siratott senkit.

Sudárt sem. Megérezte, hogy ennek így kellett lennie. Az ember hatalmas és felséges - így mondta az öreg fenyő - jutott az eszébe.

A tölgyek, bükkök és a cser halkán dúdolni kezdtek egy számára ismeretlen dalt. "Oh, gyönyörű, szép, csodálatos éj..." Lassan a többiek is átvették a dallamot, együtt énekeltek az erdő minden fája. A szürke ég erszénye újra kinyílt, s a hó csak hullt, hullt Pici vállára. Csillogó fehér ruhát borított rá! Arra lett figyelmes, hogy a többi körülötte táncol és örül. Éneklük azt a furcsán szép éneket:

- Óh, gyönyörű, szép, csodálatos éj ...

Mentovics Éva: Mióta van csillag a karácsonyfák csúcsán?

Egyszer, réges-régen, egy teliholdas decemberi éjszakán, amikor milliányi csillag ragyogott az égen, néhány egészen apró kis csillagocská pajkosan játszadozott az öreg Hold mellett.

Remekül érezték magukat. Huncutkodtak, viháncoltak, csintalankodtak. Addig-addig rosszalkodtak, amíg az egyik kis csillagot valamelyik társa véletlenül alaposan oldalba lökte.

– Bocsánat, nem volt szándékos! – mentegetőzött a kis rosszaság.

– Segítség! Kapjon el valaki! – kiáltotta ijedten a szegény pórul járt csillagocská. De sajnos már senki sem tudott utána nyúlni. Elveszítette az egyensúlyát, és elkezdett zuhanni lefelé. Zuhant, zuhant egyenesen a Föld felé. A társai egyre távolabb kerültek tőle. Ő pedig rettenetesen félt, mert ilyen még soha sem történt vele. Lehet-e még annál is rosszabb, hogy lepottyant, és elveszítette a társait?

Hosszú ideig csak zuhant, zuhant lefelé, ám egyszer csak valami érdekes dolog történt. Mintha valaki kinyújtotta volna érte a karját. Egy enyhén szúrós, zöld valami alányúlt, és elkapta. A kis csillagocskának fogalma sem volt róla, hogy mi történt.

Éppen egy fenyves erdőbe pottyant le. Az enyhén szúrós zöld valami pedig egy hatalmasra nőtt fenyőfa volt.

– Nem tudom, hogy ki vagy, de kérlek, segíts nekem, hogy vissza tudjak menni a barátaim közé! – könyörgött a kis csillagocská, és olyan kedvesen mosolygott, amennyire csak tudott a történetek után.

– Én vagyok az erdő legöregebb fenyőfája. – recsegte kedvesen az öreg fenyő. Már nagyon sok mindent megértem. Évtizedek óta csodállak benneteket, hogy télen – nyáron milyen ragyogóan, fényesen tündököltök ott az égbolton. Szóval sok mindent megértem, de ilyen még soha sem történt velem, hogy egyikőtök az ölembe pottyant volna. De ha már így esett, nagyon szívesen megpróbálok neked segíteni, hogy visszakerülj az égboltra.

– Előre is nagyon köszönöm neked, kedves fenyő! – hálálkodott a kis csillag.

– Még ne köszönj semmit sem! Megteszek minden tőlem telhetőt, de biztosat nem ígérhetek, – mormogta kedvesen a fenyőfa.

Középső ágai egyikével megfogta a kis csillagocskát, és jó nagy lendületet vett... A kis csillag szállt, szállt egy ideig felfelé, majd lelassult... és visszapottyant a fenyő ágai közé. A vén fenyő még jó néhány kíséreltet tett, hogy visszahajítsa a pórul járt csillagocskát, de sajnos nem járt sikerrel.

– Látod, te árva kis csillagocská, nem tudok rajtad segíteni. Annyit azonban megtehetek, hogy felültetlek a legmagasabb ágam hegyére, úgy talán egy kicsit közelebb leszel a barátaidhoz.

– Jól van – szólt búslakodva a kis csillagocská. – Mindenesetre köszönöm, hogy megpróbáltál segíteni.

Az öreg fenyő pedig gyengéden megfogta, és feltette a csúcsára. A kis csillagocská egy ideig búslakodott, majd lassan beletörődött a sorsába, és elkezdett ugyanolyan fényesen, szikrázóan világítani, mint ott fenn, az égbolton...

Amikor az égből a társai megpillantották, hogy milyen csodálatosan mutat a kis csillagocská ott lent a havas tájon, a hatalmas fenyőfa csúcsán, nyomban irigykedni kezdtek rá.

– Nézzétek csak, milyen jól fest a mi kis barátunk ott, azon a szép, zöld fenyőfán! Mennyivel jobb helye lehet ott neki, mint itt nekünk! Talán még a fénye is sokkal szikrázóbb, mint amilyen korábban volt!

Addig-addig csodálták a kis csillagocskát ott lent, a havas fenyőfán, mígnem elhatározták, hogy ők is leugranak. Azon az éjszakán rengeteg csillag hullott alá az égből, hogy egy-egy szép, zöld fenyőfa csúcsán folytathassa a ragyogását.

Néhány nap múlva favágók érkeztek az erdőbe. Nagyon elcsodálóztak a látottakon, de egyben örültek is, mert ilyen fenyőfákkal még soha sem találkoztak. Ki is vágták mindegyiket, hogy majd feldíszítve karácsonyfaként pompázhassanak a házakban. Az égbolton tündöklő csillagok pedig ámuldozva figyelték, hogy mi történik a falu széli fenyves erdőben?

Elérkezett a karácsony. Minden házban fények gyúltak, és igazi ünnepi hangulat költözött az otthonokba. Az égen ragyogó csillagok kíváncsiskodva tekintettek be az ablakokon. Azonban amit ott láttak minden várákozásukat felülmúlta.

A csillag-barátaik már nem csak egy egyszerű zöld fenyőfa csúcsát díszítették, hanem egy-egy pompásan, csillogóan feldíszített karácsonyfán ragyogtak. Az emberek körbeállták, csodálták, és énekszóval köszöntötték őket.

Az égen tündöklő csillagok ekkor határozták el, hogy minden karácsony előtt leugranak egy-egy fenyőfára, hogy nekik is részük lehessen ebben a pompában, és szeretetteljes fogadtatásban. Azt pedig, hogy kit érjen ez a megtiszteltetés, minden decemberben sorshúzással döntik el.

Azóta díszíti csillag a karácsonyfák csúcsait.